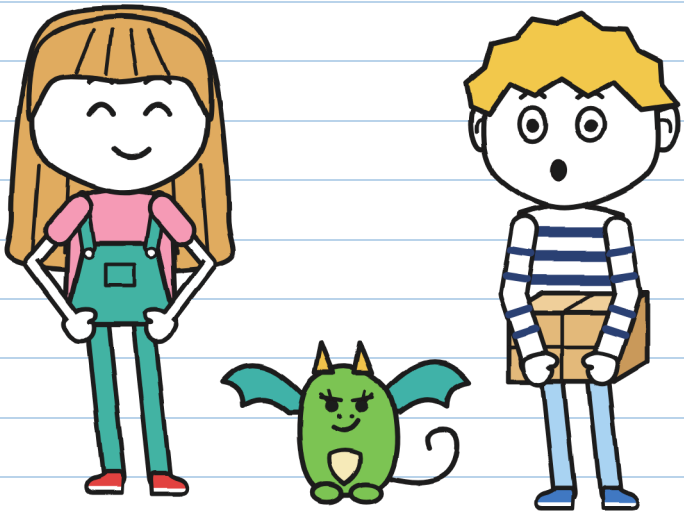
НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 1

Ця посилка кусається

Lui Eriksson

(зошит Гуні)

РОЗМІР L
Високий рівень · 11+

НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 1

Ця посилка кусається

Текст та ілюстрації: Lui Eriksson

РОЗМІР L · Високий рівень · 11+

Українська версія: LinguAula

Перше видання: 2026

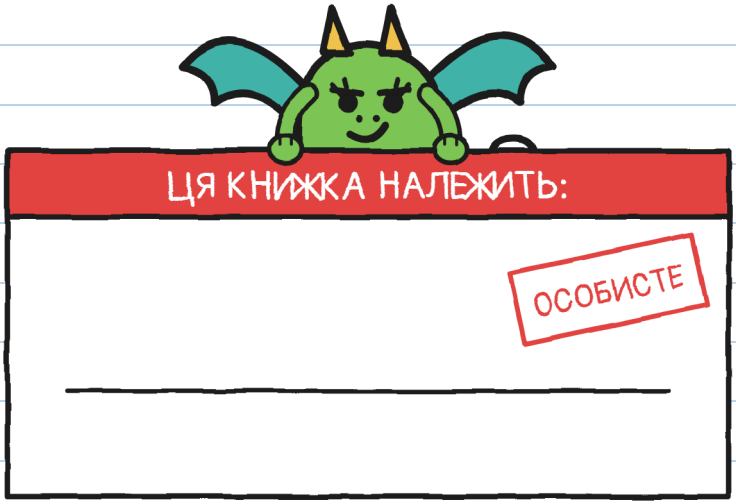
© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Можна вільно копіювати — для класу і для дому.

LinguAula

Працюй над кожним розділом на linguaula.com

Під час написання цієї книжки не постраждала жодна посилка. Майже жодна. —Ю.

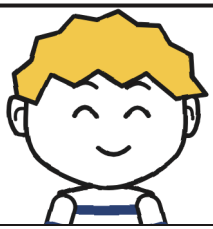

І більше нікому. —Ю.

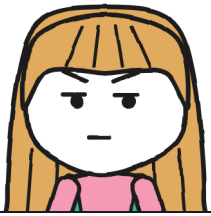
Якщо знайдеш її, поверни до світанку.

Крихта кусається, бо живе в казці. Якщо тварина справжня, подивися на сторінці 76. —Ю.

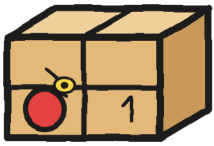
ХТО Є ХТО

Гуні. Новенький у районі. Професійний кур'єр (більш-менш). Це його зошит.

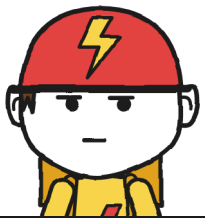
Юля. Пише зеленим, і те, що вона пише зеленим, не стирається.

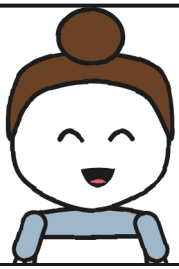
Посилка No 1. Куди: Дім драконів. Вказівки: тримати в теплі.

Мара. Власниця «Неможливих доставок». У неї лише одне правило.

Тоньо. Кур'єр БЛИСКАВКИ. Дуже швидко доставляє дуже нудні речі.

Елія. Пекарка. Крізь її решітку виходить гаряче повітря з печі.

ЗОШИТ ДОСТАВОК
Гуні

ОСОБИСТЕ.

«Особисте» означає, що я читаю першою. —Ю.

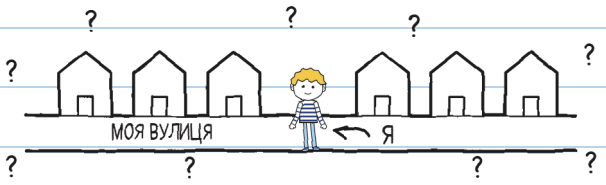

Цей зошит знайшовся в коробці No 14 після переїзду. На коробці дуже впевнено було написано КУХНЯ, але всередині не було жодної нещасної ложки: тільки цей зошит, шкарпетка без пари і гумова жабка, яка нічия.

РОЗДІЛ 1

Та, яку не можна доставити

Я в цьому районі вже чотири дні і поки що знаю рівно одну вулицю. Зате цілу.

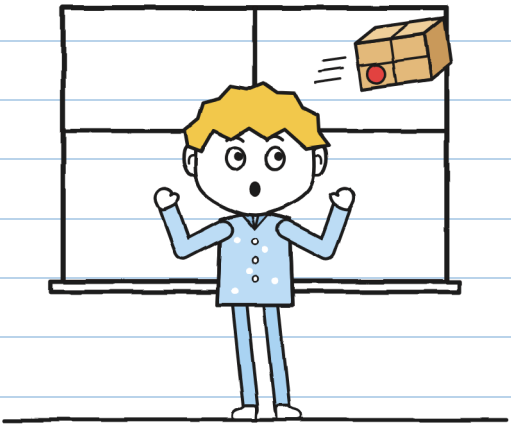

Мій план, як знайти друга:

1. Сказати «привіт».
2. Сказати щось цікаве.
3. ???

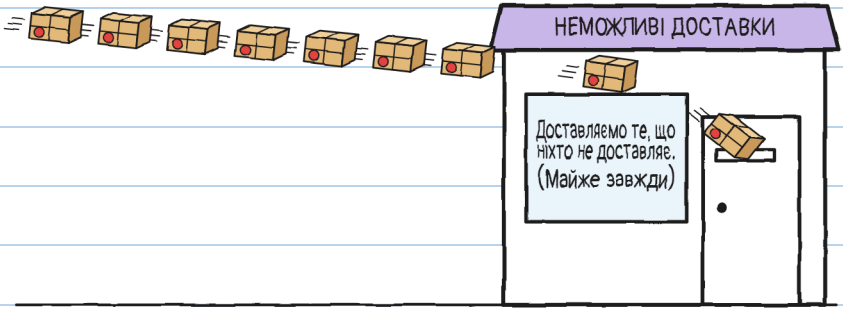
Я застряг на пункті 2; про пункт 3 — жодної ідеї.

Сьогодні вранці мене розбудило щось таке, що пролетіло повз моє вікно, а на моїй вулиці таке зазвичай не трапляється. Принаймні так я думав.

Це була посилка.

Потім пролетіла ще одна, і ще одна: дев'ять посилок у ряд, як качки, що перелетіли через вулицю і прослизнули в поштову скриньку крамниці навпроти. (Інші одинадцять, як я дізнався потім, повернулися раніше, поки я спав без задніх ніг.)

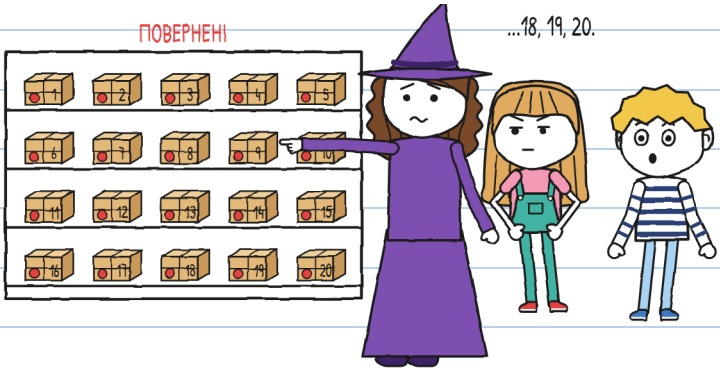

Тепер у мене був пункт 2: «Я бачив, як літають посилки».

Це не цікаво. Таке буває дуже часто.

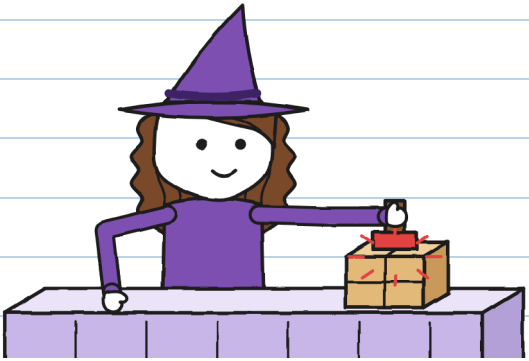
Цю записку написала Юля, з якою я познайомився сьогодні ж уранці в крамниці навпроти. Вона пише зеленим, а те, що вона пише зеленим, не стирається: я пробував.

Я натягнув смугастий светр поверх піжами і перейшов вулицю, перш ніж встиг придумати поважну причину цього не робити.

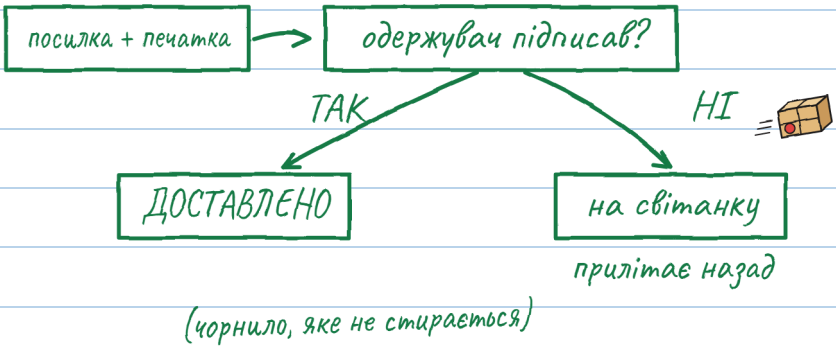

— Усі повернулися, — зітхнула відьма. — Знову.

Відьму звуть Мара, і в неї є крамниця неможливих доставок, а ще печатка, яка світиться так, ніби проковтнула лампочку.

Юля пояснила мені це в моєму власному зошиті, навіть не завдавши собі клопоту спитати дозволу:

Так жодна посилка не губиться. І не доставляється.

На полиці — повернені: двадцять посилок, що їх ніхто не зміг доставити, і всі — від тієї самої людини.

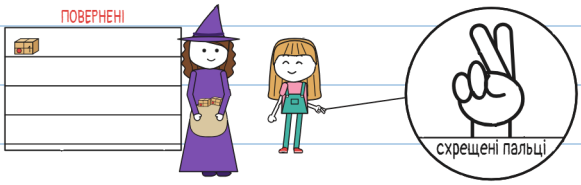
КУДИ: ...
ВІДПРАВНИК: R.

— Хто це — R.? — запитав я.
— Хтось із дуже поганим почерком, — сказала Мара, і більше нічого.

Дев'ятнадцять повернених склала в мішок: тієї ночі везла піаніно на маяк, спробує ще раз з усіма, повернеться на світанку. Залишилась одна.

— Цю не можна, — попередила Мара. — Лише одне правило: НЕ ЧІПАЙТЕ ПОЛИЦЮ.

— Звісно, — запевнила Юля.

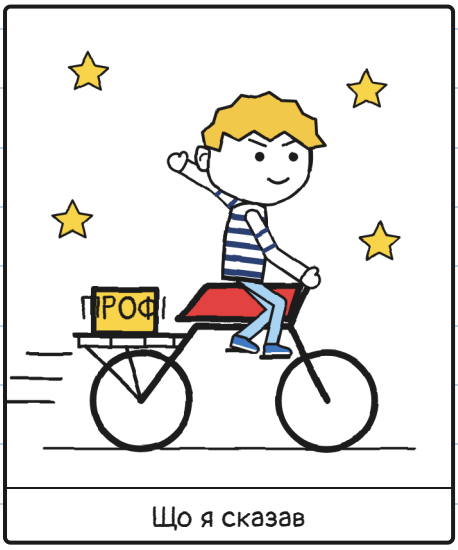

Щойно двері зачинилися, Юля оглянула мене з голови до ніг, як оглядають посилку, перш ніж її прийняти.

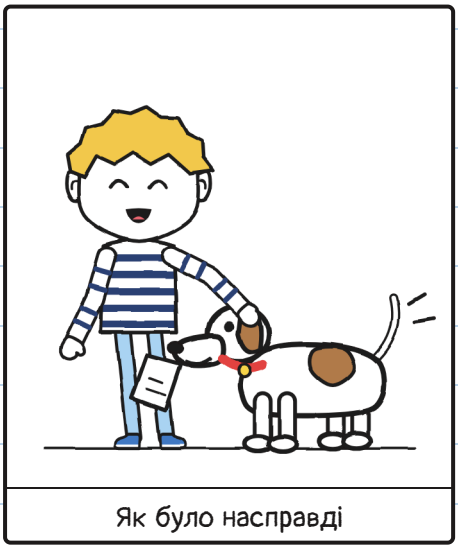
— А ти вмієш доставляти?

І я відповів те, що відповів би кожен, кому дуже хочеться знайти друга:

— Так. У моєму старому районі я був професійним кур'єром.

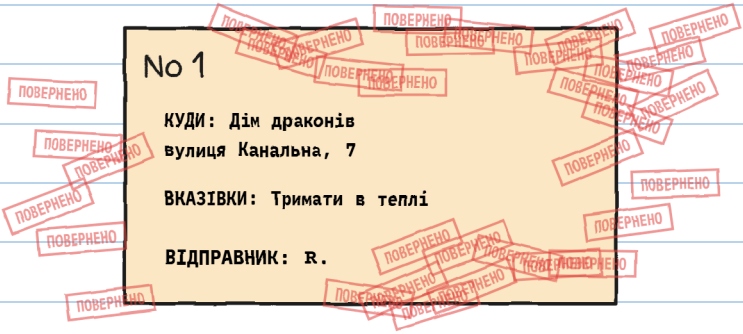
Що я сказав

Як було насправді

Професіонал для собак.

Юля дістала єдину посилку, що залишилася: No 1, ту, яку не можна доставити. У неї трохи тремтіли руки; у мене теж, хоча я приховував це краще: мене видавав тільки светр, вдягнутий задом наперед.

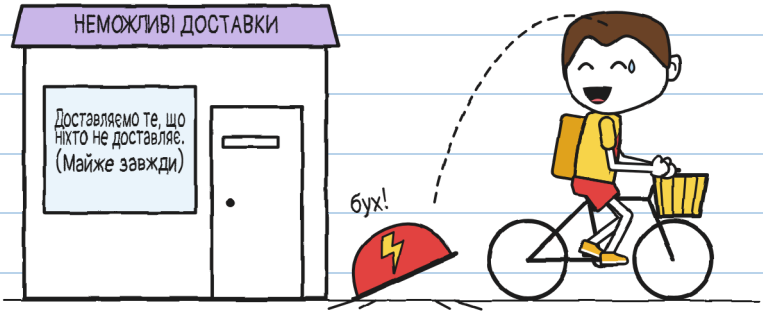
— Якщо ми доставимо її до світанку, — міркувала Юля, — Мара нарешті побачить, що я можу доставляти повернені.

— А якщо ні?

— Якщо ні, вона сама повернеться, ніби нічого й не було.

План здався мені бездоганним, без жодного слабкого місця. Я ще не знав, що всередині.

Задзеленчав велосипедний дзвінок, і по той бік вітрини з'явився хлопець у шоломі й з жовтим рюкзаком, який кричав на весь світ: ДОСТАВКА «БЛИСКАВКА». ЗА ДЕСЯТЬ ХВИЛИН АБО БЕЗКОШТОВНО.

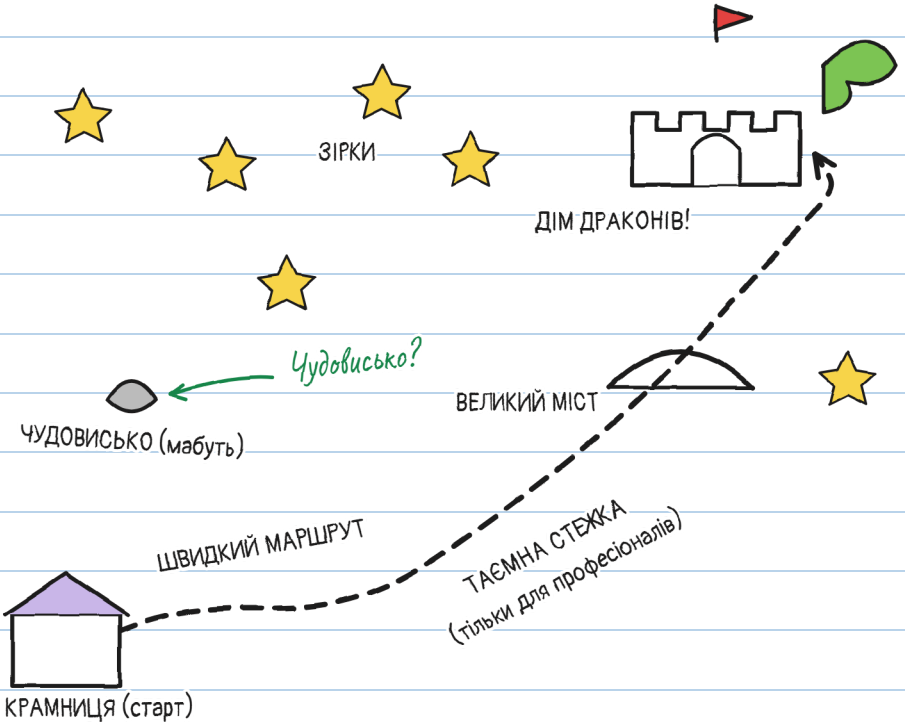

— «Неможливі доставки»? — глузливо сказав він. — Неможливо, щоб ви хоч щось доставили.

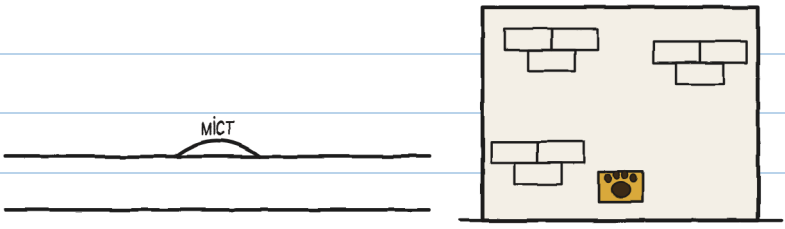
Тоньо. Дуже швидко доставляє дуже нудні речі.

— А от сьогодні ми доставимо оце, — з гідністю відповіла Юля. Тоньо прочитав «Дім драконів» і реготав так щиро, що в нього впав шолом.

Намалював мапу доставки — так роблять професійні кур'єри, а я став одним із них ще зранку.

Зірок на шляху немає.

вулиця Канальна, 7

Вулиця Канальна, 7 — це був не будинок. Це була стіна.

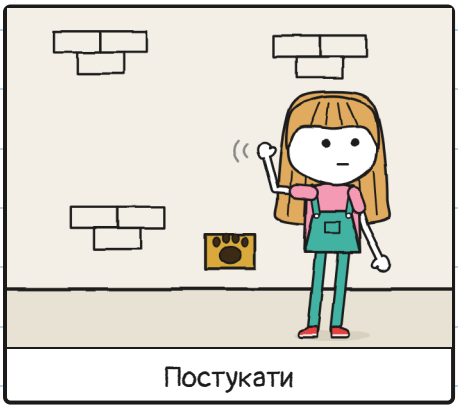
Гладенька стіна, без дверей і без вікон, така, що з неї сповзла б навіть муха. Єдине, що на ній було, дуже низько, майже біля самої землі, — латунна табличка з отвором дивної форми: якраз на висоті чогось дуже маленького.

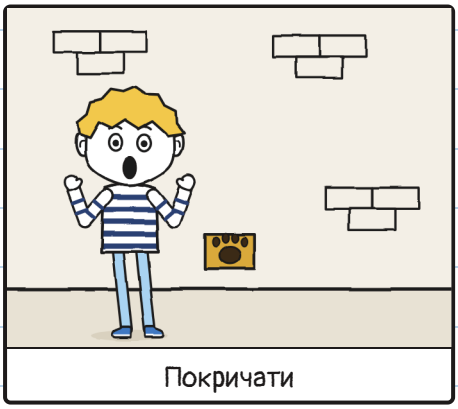

латунна табличка

— Може, це поштова скринька, — припустив я. Посилка не влазила туди навіть боком.

Ми спробували все, що можна спробувати зі стіною:

Постукати

Покричати

Зазирнути зверху

Здатися

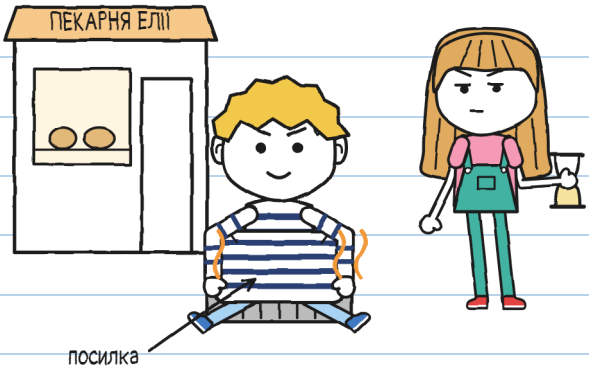
З балкона сусіднього будинку за нами спостерігала пані, яка поливала герань, із таким виглядом, ніби бачила це вже тисячу разів.

— Ця посилка приходить сюди вже багато років, — зауважила вона. — І завжди йде так само, як прийшла.

Було так холодно, що мороз залазив у рукави, і Юля ще раз прочитала етикетку.
— «Тримати в теплі», — сказала вона. — А вона роками лежить на крижаній полиці.

Я тут новенький, а новенькі ще сприймають інструкції буквально: якщо написано «тримати в теплі», я тримаю в теплі.

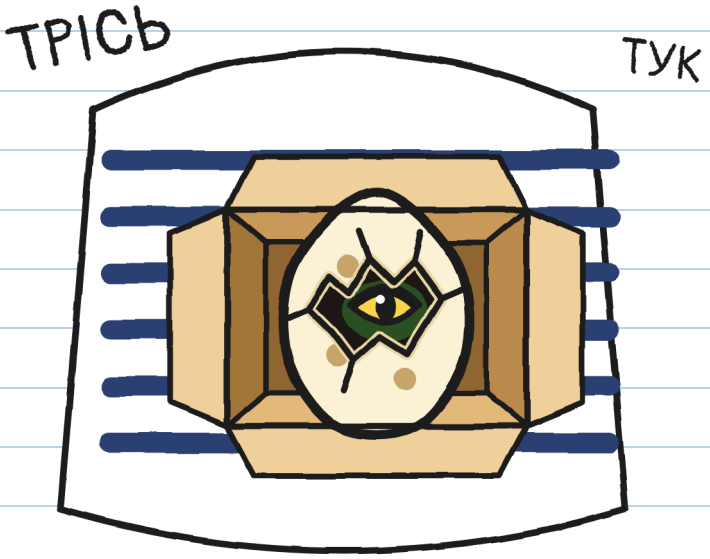
Я сховав посилку під светр, ми знову перейшли Великий міст, і я сів на решітку біля пекарні Елії, через яку виходить гаряче повітря з печі.

Ти схожий на вагітну поштову скриньку.

Ми просиділи так чималий час, оповиті запахом хліба, від якого в будь-кого забурчало б у животі, а я тим часом почав пітніти. І тут щось легенько стукнуло мене в живіт: ТУК.

— Це був твій живіт? — запитала Юля, звівши брову.
— Мій живіт не робить ТУК.

І посилка на мене подивилася.

ОДНА ІСТОРІЯ, ШІСТЬ РОЗМІРІВ

Є шість розмірів, від 3 до 16 років, і понад 20 мов. XXS, XS, S, M і L мають однакові сторінки й однакові малюнки. XL — це повість. Змінюється тільки те, як розказано історію.

РОЗМІР XXS · PRE-A1
АПЧХИ, ДРАКОН ЧХАЄ ВОГНИКОМ!

РОЗМІР XS · A1
Я чхнув звичайно. Воно чхнуло вогником. Вогник підпалив куточок етикетки.

РОЗМІР S · A2
Я чхнув звичайно. А воно чхнуло вогником. Вогник підпалив куточок етикетки. Потім дитинча з'їло цей куточок.

РОЗМІР M · B1
Я чхнув звичайно, а воно чхнуло вогником, який підпалив куточок етикетки. Потім воно з'їло обпалений куточок.

РОЗМІР L · B2
Я чхнув звичайно; а воно натомість чхнуло вогником, який обсмалив куточок етикетки, а потім, як ні в чому не бувало, з'їло обсмалений куточок.

РОЗМІР XL · B2-C1
Ілюстрований роман · 13+
Рівні за ЗЄР орієнтовні.

Кожному — свій розмір. Історія та сама. —Ю.

Працюй над кожним розділом на linguaula.com